

Дітківські передвоєнні будні

27 червня 1938 року в актовому залі інституту новий його начальник Іван Іванович Іванов в присутності колективу співробітників прийняв справи від тимчасово виконуючого обов'язки начальника інституту Г. О. Чумаченка.

I.I. Іванов

надавалася тільки тим, хто отримав 2/3 відмінних і 1/3 хороших оцінок. Вводилося вільне відвідування навчальних занять, студентам дозволялося працювати.

В цілому вимоги до навчання студентів зберігалися високі і це дозволило високо нести марку ДІТТу.

Науковий колектив ДІТТу зміцнював свої позиції у вітчизняній залізничній науці та техніці. На більш високий рівень піднялися роботи, які виконувалися на замовлення виробництва. Від дрібних інженерних завдань науковці перейшли до вирішення важливих інженерно-технічних проблем. Для більш якісного складання планів наукової діяльності, визначення цінності госпрозрахункових тем, здійснення контролю за виконанням дослідних робіт в інституті при науково-дослідному секторі були створені енергетичний та колійно-будівельний відділи.

У 1939 році за ініціативою студента 323-ї групи В. Калашникова запрацював духовий оркестр, який об'єднав 25 юнаків; студент 321-ї групи А. Голеш залучив в джаз-оркестр 15 музикантів та вокалістів; редактором багатотиражної газети «За якість кадрів» став вчорашній студент, а тепер аспірант О. Львов. Гордістю дітківців були самодіяльний драматичний театр та оперна студія.

У 1940 році інститут зустрічав своє перше десятиріччя. Дітківці могли пишатися результатами своєї праці. Двадцять третього березня 1940 року начальник інституту І. І. Іванов оголосив подяку кращим студентам і викладачам. 15 студентів отримали грошові премії.

П'ятого жовтня 1940 року в кабінеті начальника інституту пролунав телефонний дзвінок. Івана Івановича повідомили, що рішенням Політичного управління Народного комісаріату шляхів сполучення СРСР колектив ДІТТу зайняв третє місце серед транспортних вузів за високі показники в навчанні, досягнуті успіхи в науковій роботі, за допомогу Сталінській залізниці. Начальнику інституту була приємна така оцінка його діяльності протягом 1939/40 навчального року.

У липні 1938 року на нараді професорсько-викладацького складу начальник інституту, підбиваючи підсумки 1937/1938 років, особливо акцентував увагу на участі ДІТТу у виборчих кампаніях. Згідно з прийнятою 5 грудня 1935 року новою, як її називали в ті часи, сталінською конституцією, у грудні 1937 року були проведені вибори до Верховної Ради СРСР, а 28 червня 1938 року - до Верховної Ради УРСР. Начальник інституту І.І. Іванов зауважив, що «дітківський колектив агітаторів забезпечив стовідсоткову явку виборців. Ця пропагандистська діяльність супроводжувалась корчуванням ворожих осячих гніздовищ».

Переможцем серед факультетів за результатами 1937/38 навчального року було оголошено факультет «Електрифікація залізниць».

У свою чергу Наркомат шляхів сполучення СРСР вимагав від начальника інституту наведення в колективі жорсткої дисципліни. Для вивчення наказів наркома Л. Кагановича було створено дві великі групи: в одну ввійшли викладачі загальнотеоретичних, а в іншу - спеціальних дисциплін. Протягом вересня-жовтня 1938 року вони студіювали накази наркома.

Першого вересня 1939 року почалася друга світова війна. Із 634 чоловік, набраних на перший курс, 314 залишили інститут і стали солдатами.

Контингент студентів денного відділення в ДІТТі значно скоротився. Іван Іванович звернувся до Наркомату шляхів сполучення СРСР із проханням дозволити провести додатковий набір. У жовтні 1939 року на перший курс було прийнято 136 чоловік. У зв'язку з реорганізацією Новосибірського транспортного інституту у військовий, в ДІТТ були переведені 23 студенти.

В 1940 році призов у армію понад 200 студентів першого курсу відбувся в грудні, і тому провести додатковий набір не встигли.

З 1940 року в практику ввійшли крос-походи на 5 кілометрів по дорозі на Запоріжжя. Студенти і викладачі мали шинелі, протигази. Начальник інституту І. І. Іванов надавав цим походам великого значення і сам очолював дітківську колону. У жовтні 1940 року дітківська територія покривалась окопами, — ДІТТ готувався до навчань із протиповітряної оборони.

У грудні 1939 року в інституті були вивішені яскраві транспаранти, які повідомляли, що ДІТТ зайняв друге місце серед вищих навчальних закладів України та транспортних інститутів СРСР. Особливістю цього міжвузівського змагання було те, що воно присвячувалося 60-річчю Й. Сталіна. Ось чому тільки після цієї «знаменної події», яку не мала права затьмарити будь-яка інша ювілейна дата, у ДІТТі почали проводити роботу під гаслом «До десятиріччя ДІТТу дамо кращі результати у другому семестрі цього року!».

Двадцять третього березня 1940 року начальник інституту І. І. Іванов оголосив подяку кращим студентам і викладачам. 15 студентів отримали грошові премії. До Книги пошани були занесені професор М. В. Винокуров, студенти Андрій Стукалов, Віталій Федоричів. Кращими кафедрами були визнані: «Паровози», «Колія та колійне господарство», «Будівельна механіка», «Вагони», а кращими факультетами стали «Електрифікація залізниць» та «Паровозне господарство».

ДІТТ виходив на нові рубежі. Час, коли від керівника вимагалися насамперед організаторські, більшовицькі якості, закінчувався. Очолювати ДІТТ мала людина високого наукового та педагогічного потенціалу, яка своїм особистим прикладом сприяла б зростанню кваліфікації науково-педагогічних працівників, своїм ентузіазмом у науковій роботі могла повести за собою весь колектив. Таким керівником став професор Всеволод Арутюнович Лазарян, якому І.І. Іванов передав справи.

